

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.8.2020 r.
COM(2020) 429 final

2020/0202 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa w odniesieniu do zmian dodatku 2 i not wyjaśniających do art. 15, 16, 19, 20 i 30 załącznika II do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji Rady określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa w związku z przewidywanym przyjęciem dwóch decyzji Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony („umowa”).

Decyzje te będą dotyczyły z jednej strony aktualizacji – pod kątem systemu zharmonizowanego z 2012 r. i 2017 r. – wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia („zasady dotyczące konkretnych produktów”), zawartego w dodatku 2 do załącznika II do umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej („załącznik II”), a z drugiej strony – not wyjaśniających dotyczących postanowień określonych w tym załączniku II.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o stowarzyszeniu UE–Ameryka Środkowa

Umowa ma na celu zwiększenie dwustronnej wymiany handlowej między UE a Ameryką Środkową i dzięki temu wzmocnienie procesu integracji regionalnej między krajami tego regionu. Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia 1 sierpnia 2013 r. z Hondurasem, Nikaraguą i Panamą, od dnia 1 października 2013 r. z Kostaryką i Salwadorem, a od dnia 1 grudnia 2013 r. z Gwatemalą.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia nadzoruje wypełnianie celów umowy oraz jej wdrażanie. Bada wszelkie ważniejsze problemy pojawiające się w ramach umowy i wszelkie inne dwustronne, wielostronne lub międzynarodowe kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, a także rozpatruje wnioski i zalecenia stron dotyczące poprawy stosunków ustanowionych na mocy umowy. Rada Stowarzyszenia przyjmuje decyzje i wydaje zalecenia na podstawie wzajemnego porozumienia między Stronami. Podkomitet ds. Cel, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia, który przeprowadził prace przygotowawcze, zaleca zatwierdzenie przez Radę Stowarzyszenia.

2.3. Planowane akty Rady Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ma przyjąć dwa akty prawne:

Decyzja o zastąpieniu dodatku 2 do załącznika II

Zmiana dodatku 2 do załącznika II ma na celu dostosowanie reguł pochodzenia dotyczących „konkretnych produktów” do zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (HS) w wersjach z 2012 r. i 2017 r.¹

Decyzja w sprawie not wyjaśniających do art. 15, 16, 19, 20 i 30 załącznika II

Te noty wyjaśniające będą dotyczyły wypełniania dowodu pochodzenia w postaci świadectwa przewozowego EUR.1 oraz postępowania z błędami w tym świadectwie. Zostaną ponadto podane wytyczne w odniesieniu do deklaracji na fakturze, przy pomocy których upoważniony

¹ Międzynarodowa konwencja w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej z 1983 r.

eksporter sam poświadcza dowód pochodzenia, wydawania upoważnień eksporterom i monitorowania upoważnionych eksporterów oraz limitu wartości, do którego maksymalnie eksporter może sporządzać deklarację na fakturze.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowane działanie dotyczy dwóch aspektów załącznika II.

Dostosowanie reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów do HS 2012 i 2017

W dodatku 2 do załącznika II znajduje się wykaz procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia. Te reguły dotyczące konkretnych produktów oparte są na systemie zharmonizowanym (HS) klasyfikacji towarów z 2007 r., który w tej chwili jest przestarzały ze względu na aktualizacje przeprowadzone w latach 2012 i 2017. Niniejsze działanie dotyczy tych aktualizacji.

Ameryka Środkowa i Unia Europejska zgodziły się wstępnie na aktualizację reguł dotyczących konkretnych produktów poprzez dostosowanie ich do HS 2012. Decyzją Rady (UE) 2016/1336 z dnia 18 lipca 2016 r. uzgodniono stanowisko UE, jakie należy zająć w Radzie Stowarzyszenia w odniesieniu do tej aktualizacji. Jednakże w związku z tym, że decyzja Rady została przyjęta po posiedzeniu Komitetu Stowarzyszenia z dnia 23 czerwca 2016 r., i z uwagi na to, że niezbędna była aktualizacja w odniesieniu do HS 2017, uzgodniono podjęcie prac, by osiągnąć porozumienie co do przyjęcia zmian zarówno w odniesieniu do HS 2012, jak i HS 2017.

Po posiedzeniu Podkomitetu ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia UE–Ameryka Środkowa w dniach 18–19 czerwca 2019 r. w Gwatemali oraz następującej po nim korespondencji osiągnięto porozumienie w sprawie dostosowania reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów do HS 2012 i 2017.

Noty wyjaśniające

Art. 37 załącznika II stanowi, że strony uzgadniają w ramach Podkomitetu ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia „Noty wyjaśniające” dotyczące interpretacji i stosowania załącznika II oraz administrowania nim w celu rekomendowania ich zatwierdzenia przez Radę Stowarzyszenia. Niniejsze działanie dotyczy przyjęcia not wyjaśniających.

Podkomitet ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia UE–Ameryka Środkowa odbył posiedzenie w dniach 1–2 czerwca 2015 r. w Brukseli i uzgodnił noty wyjaśniające. Obejmują one wytyczne do art. 15 załącznika II do celów wystawiania i wypełniania świadectwa przewozowego EUR.1, które może być wykorzystywane jako dowód pochodzenia. Decyzją Rady (UE) 2016/1001 z dnia 20 czerwca 2016 r. ustalono stanowisko UE, jakie należy zająć w Radzie Stowarzyszenia w odniesieniu do tych not wyjaśniających.

Komitet Stowarzyszenia, który zebrał się w dniu 23 czerwca 2016 r. w Hondurasie, nie był jednak w stanie osiągnąć porozumienia bez uwzględnienia dalszych wytycznych, głównie w odniesieniu do odrzucania świadectw przewozowych EUR.1. Na kolejnych posiedzeniach Podkomitetu ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia UE–Ameryka Środkowa w latach 2017, 2018 i 2019 prowadzono dalsze prace, by ostatecznie osiągnąć porozumienie w sprawie uaktualnionych not wyjaśniających.

Noty wyjaśniające zawierają teraz wskazówki dotyczące przyczyn technicznych odrzucenia świadectwa przewozowego EUR.1 oraz odmowy preferencyjnego traktowania bez weryfikacji. Zawarto w nich również wytyczne w zakresie stosowania postanowień

dotyczących deklaracji na fakturze, podstawy stosowania limitu wartości, do którego maksymalnie eksporter może sporządzać deklarację na fakturze oraz wydawania upoważnień eksporterom i monitorowania upoważnionych eksporterów.

Jedna decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej

Proponowana decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa, dotycząca zarówno zmian dodatku 2, jak i not wyjaśniających do załącznika II, uchylili i zastąpi odpowiednio decyzję Rady (UE) 2016/1336 z dnia 18 lipca 2016 r. i decyzję Rady (UE) 2016/1001 z dnia 20 czerwca 2016 r., które stały się nieaktualne.

Aktualizowanie reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów odpowiednio do aktualizacji systemu zharmonizowanego co pięć lat jest najlepszą praktyką UE. Noty wyjaśniające są zgodne z innymi notami wyjaśniającymi uzgodnionymi w umowach o wolnym handlu między Unią Europejską a Chile i między Unią Europejską a Meksykiem, a także zawartymi w paneurośrodkowomorskich protokołach w sprawie reguł pochodzenia.

Wniosek dotyczy wdrażania umowy preferencyjnej zawartej w ramach wspólnej polityki handlowej, która jest obszarem, w którym Unia ma wyłączną kompetencję.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony.

Akt, tj. w tym przypadku decyzja, jaki ma zostać przyjęty przez Radę Stowarzyszenia, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 6 Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej Unii.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANYCH AKTÓW

Ponieważ akty Rady Stowarzyszenia będą zmieniały dodatek 2 i służyły wdrożeniu załącznika II do umowy, po ich przyjęciu należy je opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa w odniesieniu do zmian dodatku 2 i not wyjaśniających do art. 15, 16, 19, 20 i 30 załącznika II do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa ustanawiająca stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony („umowa”), została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady (2012/734/UE) z dnia 25 czerwca 2012 r.³ i jest tymczasowo stosowana od dnia 1 sierpnia 2013 r. między Unią, Nikaraguą, Hondurasem i Panamą, od dnia 1 października 2013 r. między tymi stronami a Salwadorem i Kostaryką, a od dnia 1 grudnia 2013 r. między Unią, Nikaraguą, Hondurasem, Panamą, Salwadorem i Kostaryką, z jednej strony, oraz Gwatemalą, z drugiej strony.
- (2) Zgodnie z art. 36 załącznika II do umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej Rada Stowarzyszenia może zmieniać postanowienia zawarte w dodatkach do załącznika II. Zgodnie z art. 37 załącznika II do umowy Rada Stowarzyszenia może zatwierdzać noty wyjaśniające dotyczące interpretacji i stosowania załącznika II oraz administrowania nim.
- (3) Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w sprawie zmiany dodatku 2 (Wykaz procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia) do załącznika II, który to dodatek jest oparty na systemie zharmonizowanym (HS) z 2007 r., w celu dostosowania reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów do zaktualizowanego systemu zharmonizowanego stosowanego od 2017 r. Takie dostosowanie obejmuje zmiany reguł dotyczących konkretnych produktów w dodatku 2 odpowiadające zmianom wprowadzonym wraz z HS 2012 oraz niemerytorycznym zmianom w HS 2017.
- (4) Rada Stowarzyszenia ma również przyjąć decyzję w sprawie wprowadzenia not wyjaśniających do art. 15, 16, 19, 20 i 30 załącznika II do umowy w celu zapewnienia przejrzystości i jednolitego stosowania reguł pochodzenia w odniesieniu do świadectwa przewozowego EUR.1, deklaracji na fakturze, upoważnionych eksporterów i weryfikacji dowodów pochodzenia.

³

Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 1.

- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia, gdyż obie decyzje będą miały skutki prawne dla Unii. Należy również uchylić decyzję Rady (UE) 2016/1001 z dnia 20 czerwca 2016 r.⁴ oraz decyzję Rady (UE) 2016/1336 z dnia 18 lipca 2016 r.⁵, które określają stanowiska, jakie mają zostać zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do aktów, które nie mają już być przyjmowane przez Radę Stowarzyszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia, opiera się na projektach dwóch decyzji załączonych do niniejszej decyzji jako załączniki 1 i 2.
2. Uchyla się decyzje Rady (UE) 2016/1336 z dnia 18 lipca 2016 r. i 2016/1001 z dnia 20 czerwca 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁴ Dz.U. L 212 z 5.8.2016, s. 8.

⁵ Dz.U. L 164 z 22.6.2016, s. 15.